

Mesélek Nektek

Józsi nővér

Nem történt semmi. Ami a múltkor elmaradt, az megtörtént tegnap. Ma hazaengedtek ezzel az élménybeszámolómmal véget is ért.

Hacsak, meg nem említem a Józsi nevű „nővérkét”, de megemlítem.

Józsi az egyetlen férfi az osztályon, kivéve, természetesen, a férfi betegeket. De nem azért Ő az egyetlen férfi „nővérke” ezen a helyen, hogy netán Ő kezelné a férfi betegeket. Nem, nem. A férfi betegek egyáltalán nem szeretik a férfi ápolókat. A férfi betegek csakis (kizárólagosan) a fiatal szép csinos nővérkéket szeretik!

Amennyiben ez igaz, akkor a fordítottja is igaz kell legyen, amely szerint a női betegek, igencsak kedvelik a csinos, fiatal, férfi ápolókat. Csakhogy ez nem így van! Miért is? Mert nincsenek férfi ápolók, és ha vannak akkor az a Józsi!

Józsi „nővérke” lehet, hogy fiatal, (nem túlzottan fiatal, na jó, nem öreg!) de csinosnak, semmiképpen nem mondható. Még csak nem is kedves! Józsi „nővérke” mondhatni: Morgós! Nagyon morgós! Reggel 7:10 perckor már morgott: Az éjszakás nővér nem szúrta be a reggeli infúziókat, pedig az ő dolga lenne, lett volna, mindjárt 8:00, jön a vizit, addig még le kell venni a sok vért a beérkezőktől, mindjárt hozzák a reggelit és azt ki kell osztani, tessék, most nézd meg hogy néz ki ez a tálca, hát én nem így hagyom itt a váltáskor a tálcát, hát tessék nézd meg, így hagyom én itt a tálcát a váltáskor? (125/80 Ez az

én vérnyomásom, amit közben mért.) Alig találok itt egy tűt, vatta csomó sincs, hol van a szóró? Na végre megvan, akkor lássuk!. Hát ez bizony nehéz lesz, hova dugta a vénáját, na nem baj, majd keresünk egyet. Nem, azt biztosan nem, a keze fejét nem szúrom meg, az nem bírja! (Kerestünk, kerestünk, de csak a 2. kezdett el működni, a kezem fején, természetesen! Egy kicsit még az elsőt táncoltatta, de rászólt a nővérke, húzd ki abból már nem fog jönni semmi.) Hát én igazán nem tehetek róla, hogy nincs vénája, na végre ez most jó, sikerült, na mit tetszik szólni, mégis találtunk egyet! Szorítsa rá, el ne engedje! A másikat hagyja, abból úgysem jön semmi! (Nevetünk! Részemről kínlódván!) 13/1 mondja. (Szerencse számon, reménykedek, hogy a továbbiakban már nem Ő fog szúrni, futok a szobámba!)

(A szoba üres, mert a benne lakó beteg nincs a szobában. Később megtudom, hogy éppen sugarázason van. Itt most teszek egy kis kitérőt, ami nem a Józsiról szól! A Kékgolyóban a bőrgyógyászaton 2-3 ágyas szobák vannak. Általában az egyforma betegségben szenvedőket teszik egy szobába, netán azért, hogy a tapasztalataikat átadják egymásnak a betegek, vagy így egyszerűbb a kezelésük. Ha a másik beteg nem erőlteti, akkor nem szoktam beszélgetni, amit egy kétágyas szobában nagyon nehéz elkerülni. A mostani esetben majdnem sikerült, de csak majdnem. Reggel már nem bírta tovább a hölgy és rám zúdította a történetét. Mintha az orvostudományok könyvéből olvasta volna fel a legrémesebb sorokat.... Elképedve hallgattam és azt

is elárulta, hogy csak 71 éves. Hát Muzsai felkötheted a gatyád, ha csak nem segít ez a PD1, gátló terápia rajtad!)

(15:43 két kicsi palackkal érkezik a Józsi, hiába a 13-as szoba nincs szerencsém. Húz egy széket az ágyam mellé.) Na, akkor lássuk csak, kell a szék a derekam miatt, egész nap itt hajlongok a betegek körül, nem bírja a gerincem. Na, akkor lássuk csak. Ja, igen, magának nem volt reggel vénája, látom most sincs. (Elszorítja a karom, majd felugrik elrohan.) Jövök mindjárt, addig lógassa a kezét.....hoztam a szórót (Paskolja a kezem.) Na talán ez jó lesz... (Tovább paskol. Valamit hallok a folyosóról, de nem értem.)DOL-GO-ZOM! (-ordít ki a szobából Józsi. Szóval a Józsi dolgozik. Én vagyok a munkaeszköze, engem tölt fel üzemanyaggal, mint egy autót, Józsi dolgozik! Most is egy kicsit táncoltatja a tüt, nem nézek oda, hátha, akkor jobban bírom. Józsi feláll, felnyúl, hogy beindítsa az infúziót, nyomkodja egy kicsit a palackot. Elég gyorsan potyognak a cseppek, örülök neki, gyorsan le fog szaladni. De ahogy felnézek, megrémülök: Józsi hasa kibukik a trikója alól, hatalmas szőrös domb van felettem, a látvány nekem is fáj, nem csak a Józsi gerincének. Józsi azonban dolgozik, nem vesz észre semmit. Elégedetten távozik, egyből sikerült a szúrás, a kézfejembe, most a másikba persze.)

Hamar lefolyik, cserét már a nővérke végzi, az is kész, megint a nővér jön, kihúzza a tüt, majd a zsebébe nyúlt kivesz egy vatta csomót: Készültem! -mondja mosolyogva, mert a Józsi tálcáján soha nincs vatta. Leragaszt, szorítsam, szorítom. Józsit nem láttam aznap. Ő dolgozik!

Éjszakás nővér a Timike! Gyógyszertálat hoz, nem kérek semmit, Ő is tudja, de oda ül az ágyam szélére és simogatja a kilógó lábamat. Már nem találkozunk többet!

-mondja. Elmegyek! 23 évet töltöttem itt, elég volt!
Elmegyek egy magán klinikára, vége az éjszakázásnak,
végre szabad leszek hétvégén. Remélem lesz időm, arra,
amire eddig nem volt. Elsejétől pedig jön két új, két fiatal
nővér.

Sajnálom Timike! Sok szerencsét! És a Józsi marad?

Kórházban

2018. 04. 19. csütörtök